

odkrył pewną tajemnicę odnoszącą się do historii zbawienia: dostrzegł mianowicie, że w świątyni przedłuża się ta podstawowa ofiara, którą Słowo, stając się Ciałem i przychodząc na świat (por. Hbr 10,5-7), złożyło Bogu i że obwieszcza się tam zbawienie wszystkich ludzi, ponieważ Symeon, nazywając Dziecię Jezus światłem na oświecenie pogan i chwałą Izraela (por. Łk 2,32), uznaje Je za Mesjasza, za Zbawiciela wszystkich. W końcu zrozumiał też Kościół, że prorocznie odnosi się to do męki Chrystusa, ponieważ słowa Symeona łączące w jednej i tej samej przepowiedni Syna, znak sprzeciwu (Łk 2,34), i Matkę, której duszę przeniknie miecz (por. Łk 2,35), spełniły się na Górze Kalwarii” (PAWEŁ VI, Marialis Cultus, 20).

Pytania do refleksji:

1. Zastanówmy się, czy chcemy i potrafimy przyjąć Boży plan dla naszego życia?
2. Czy z pokorą potrafimy słuchać tego, czego uczy nas Niepokalana?
3. Czy pokora Maryi zachęca mnie, aby we wszystkim poddać się Woli Bożej w postawie milczenia, zasłuchania i adoracji?
4. Czy mam wystarczająco dużo pokory, aby przemieniać momenty próby w czas łaski i błogosławieństwa?
5. Czy przyjmuję momenty trudu i upokorzenia z pewnością, że stanowią one integralną część mojej drogi uświęcenia?
6. Czy patrzę na Maryję, gdy dotyka mnie cierpienie?

UBODZY SŁUDZY PANA JESTEŚMY NA SŁUŻBIE UBOGICH

Intencja modlitewna na miesiąc luty:

Abyśmy od Niepokalanej uczyli się karmić tym wewnętrznym ubóstwem, dzięki któremu możemy przyjąć każdą łaskę i znak obecności Boga.

Refleksja:

Maryja jest dla nas autorytetem, który uczy nas wierzących wchodzenia w postawę pokory i szacunku wobec Woli Boga. Fundamentem uświęcenia człowieka jest pytanie: „Czego chce ode mnie Bóg? Jaka jest droga mojego życia?”. Maryja Dziewica z wielką uważnością oddaje się całkowicie Bogu do dyspozycji - w sposób hojny i wielkoduszny, stając się tym samym wspianiałym Przykładem, jak pełnić Wolę Bożą.

Nie zapominajmy, że Ona jest Błogosławiona właśnie dlatego, że uwierzyła w wypełnienie Słowa Najwyższego. Maryja wierzy Bogu, ufa Jego głosowi, powierza siebie Jego Wszechmocy. Jej «tak», podjęcie troski o Jezusa i Elżbietę będącą w stanie błogosławionym, są owocami oddania się Bogu. To właśnie słuchanie głosu Najwyższego pozwala Maryi zwrócić się z miłością ku Jezusowi, ku Elżbiecie. Możemy więc dostrzec istotny związek pomiędzy zdolnością

pokornego słuchania i działania z miłością dla braci. Tego powinniśmy uczyć się od Maryi: kochając Ją - naśladować Jej sposób przyjmowania i dawania.

Św. Maksymilian M. Kolbe w artykule opublikowanym w Echu Niepokalanowa w dniu 24 grudnia 1938 roku napisał: „Już w chwili Zwiastowania Trójca Przenajświętsza jasno przedstawiła Ci przez Anioła swój plan Odkupienia i oczekiwała od Ciebie odpowiedzi. Wyraźnie wtedy już zdawałaś sobie sprawę, na co się zgadzasz, czyją stajesz się Matką! I oto On teraz przed Tobą w postaci słabego niemowlęcia. Jakie uczucia pokory, miłości i wdzięczności musiały wypełniać wtedy serce Twoje... gdyś spoglądała na pokorę, miłość i wdzięczność ku Tobie wcielonemu Boga. Napełnij, proszę, i moje serce pokorą Twoją i miłością Twoją, i wdzięcznością Twoją!” (PMK 1159).

Maryja z całego serca stara się zrozumieć Wolę Najwyższego, co wynika z Jej niezwykłej postawy pokory, z Jej całkowitej zależności od Boga - jedyne Dobra. Ważnym jest, aby zrozumieć polecenia Wszechmocnego i móc realizować Jego plan z całkowitym oddaniem. Oznacza to przyjęcie postawy wewnętrznego ubóstwa: postawy, jaką Matka Boża ukazuje w każdej sytuacji swego życia.

Bowiem, „ubóstwo Maryi, które jest pokorą, ukrytym życiem, zwyczajną egzystencją, przynależnością do grona najwykleszych ludzi, w mało znanej miejscowości - toczy się w Jej wnętrzu, jest wezwaniem do dziękczynienia i uwielbienia wielkości Pana. Bóg wybiera to, co słabe, aby pozwolić zabłysnąć swojej potędze. Każda władza ludzka

jest jedynie nieudolną próbą zakrycia jedynej, wyjątkowej potęgi Boga. Jeśli Bóg przeznaczył Maryję, aby stała się Jego Matką, w swym Wcieleniu, pragnie ubóstwa, pokory i ukrycia, aby lepiej objawić chwałę swojej łaski” (M. THURIAN, Maria Madre del Signore immagine della Chiesa, Brescia 1965, s. 72).

Poszukiwanie Boga i Jego Woli przez Dziewicę Niepokalaną ma miejsce nie tylko w momencie Zwiastowania. Stale przyjmuje Ona postawę zastuchania - w ważnych wydarzeniach ziemskiego życia Jezusa - w ubogim Narodzeniu, w ucieczce do Egiptu, w odnalezieniu małego Jezusa pośród nauczycieli Świątyni, wreszcie w Jego Śmierci na Kalwarii. W każdej okoliczności życia Niepokalana jawi się jako jasny wzór dla tych, którzy pragną zwrócić się do Pana z największą dyspozycyjnością serca.

Niepokalana ukazuje nam swoją pokorę w doskonałym zjednoczeniu się z uniżeniem (kenozą) Syna. Ona uczy nas, aby przemieniać te krzyże, których doświadczamy w życiu, w czas zjednoczenia z Jezusem Ukrzyżowanym, z którego Osobą pragniemy przecież być szczególnie głęboko związani.

Oto prorocze i znaczące słowa Pawła VI: „Maryja wreszcie jest Dziewicą ofiarującą. To właśnie staje się widoczne w ofiarowaniu Jezusa w świątyni (por. Łk 2,22- 35). W wydarzeniu tym Kościół prowadzony przez Ducha Świętego, oprócz spełnienia przepisów o ofiarowaniu pierworodnego (por. Wj 13,11-16) i o oczyszczeniu matki (por. Kpł 12,6-8),